

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย ผู้วิจัยดำเนินการค้นคว้าตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า
3. การดำเนินการทดลอง
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 โรงเรียนเทคนิคพิษณุพนการสัตหีบ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ปีการศึกษา 2544 ที่มีครอบครัวแตกแยกจำนวน 89 คน

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 โรงเรียนเทคนิคพิษณุพนการสัตหีบ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ปีการศึกษา 2544 ที่มีจากครอบครัวแตกแยก และมีลักษณะมีอนาคตต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 21 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองสองกลุ่ม และกลุ่มควบคุมหนึ่งกลุ่ม กลุ่มละ 7 คน กลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มตัวอย่างตามขั้นตอนดังนี้

1. นำนักเรียนระดับ ปวช.1 ที่มาจากครอบครัวแตกแยก ทั้งหมด 89 คน และนำแบบสอบถามวัดลักษณะมุ่งอนาคตให้นักเรียนที่มาจากครอบครัวแตกแยก จำนวน 89 คน ตอบแบบสอบถามแล้ว

2. นำคะแนนมาเรียงอันดับจากสูงมาต่ำ และคัดเลือกเฉพาะนักเรียนที่ได้คะแนนจากแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา ได้จำนวน 21 คน

3. สัมภาษณ์นักเรียนที่ได้ มีคะแนนลักษณะมุ่งอนาคตต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 จำนวน 21 คน แบบสอบถามความสนใจในการเข้าร่วมการทดลองมีนักเรียนสมัครใจ 21 คน แล้วทำการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลากเพื่อแบ่งกลุ่มทดลองสองกลุ่ม คือ เป็นกลุ่มการใช้เทคนิคแม่แบบ กลุ่มการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 7 คน

เครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต
2. โปรแกรมใช้เทคนิคแม่แบบ
3. โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

แบบสอบถาม วัดลักษณะมุ่งอนาคต

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต
2. ศึกษาแบบสอบถามวัดลักษณะการมุ่งอนาคตของ ดวงเดือน พันธุมาวินและเพ็ญแข ประจณปัจจนิก, สมจิตต์ เพิ่มพูลย์, สุรพงษ์ ชูเดช, กนกวรรณ อุ๋นใจ และจักรวาล ภูวพันธ์ แล้วสร้างคำถามให้สอดคล้องกับ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า และเหมาะสมกับ กลุ่มตัวอย่างของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

3. นำแบบสอบถามวัดลักษณะการมุ่งอนาคตที่ผ่านการตรวจจากประธานกรรมการ และกรรมการให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือลักษณะการมุ่งอนาคต เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา ความครอบคลุมของเนื้อหา ความชัดเจนและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และนำเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไข ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ ประกอบด้วย

- 3.1 ผศ.ดร. ประณต แก้วนิม
- 3.2 ดร.เสรี ชัดเข้ม
- 3.3 ผศ.ดร. สุรินทร์ สุทธิชาติพิทย์

4. นำแบบสอบถามลักษณะการมุ่งอนาคตที่ได้รับการแก้ไขและปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อการหาความเที่ยงตรง การทดสอบหาค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่น ของเครื่องมือ แล้วจึงนำไปทดสอบ

ตัวอย่างลักษณะแบบสอบถาม

แบบสอบถามวัดลักษณะมุ่งอนาคตนี้ มีลักษณะข้อคำถามที่มีความหมายทางบวกและทางลบ ประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับการคาดการณ์ไกลเกี่ยวกับการเรียน การวางแผนดำเนินการเกี่ยวกับการเรียน ความเพียรพยายามในการกระทำเกี่ยวกับการเรียน การอดได้ รอได้เพื่อความสำเร็จในอนาคต

แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตรส่วนประมาณค่า 4 ระดับคือ จริงมากที่สุด จริงมาก
จริงน้อย จริงน้อยที่สุด

การตอบแบบสอบถาม มีดังนี้

ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อ แล้วพิจารณาตอบตามสภาพที่เป็นจริง
ของนักเรียนให้มากที่สุด โดยเขียนเครื่องหมาย / ลงในวงเล็บหน้าตัวเลือกที่กำหนดไว้ให้ 4 ระดับ
คือ จริงมากที่สุด จริงมาก จริงน้อย จริงน้อยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน กำหนดไว้ดังนี้ คือ

ถ้าข้อความนั้นมีความหมายทางบวก การให้คะแนนจะเป็นดังนี้

จริงมากที่สุด	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงมาก	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

ถ้าข้อความนั้นมีความหมายทางลบ การให้คะแนนจะเป็นดังนี้

จริงมากที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริงมาก	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	4	คะแนน

ตัวอย่างแบบสอบถามวัดลักษณะมุ่งอนาคต

	จริงมากที่สุด	จริงมาก	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1. ข้าพเจ้าสำรวจตนเองก่อนจะตัดสินใจศึกษาต่อ.....				
2. ก่อนสอบข้าพเจ้าจะดูหนังสืออย่างสม่ำเสมอเพื่อทำข้อสอบให้ได้คะแนนดีๆ.....				
3. ข้าพเจ้าพยายามศึกษาเล่าเรียนต่อไป แม้ว่าผลการเรียนที่ผ่านมายังไม่ดีนัก.....				
4. ถ้าข้าพเจ้าตั้งใจเรียน ข้าพเจ้าจะประสบความสำเร็จในการเรียน.....				
5. ก่อนที่ข้าพเจ้าจะตัดสินใจเลือกเรียนอะไรข้าพเจ้าจะพิจารณาสาขาวิชาต่างๆในการเรียนต่อ.....				
6. ถ้าข้าพเจ้าสอบตกในวิชาใด ข้าพเจ้าจะหาความรู้เพิ่มเติมในวิชานั้นให้มากขึ้น..				
7. ข้าพเจ้าจะเลือกเรียนต่อในสาขาวิชาชีพที่สอดคล้องกับอาชีพที่ข้าพเจ้าต้องการในอนาคต.....				
8. แม้ว่าข้าพเจ้าจะไม่ชอบเรียนในบางวิชา ข้าพเจ้าก็พยายามตั้งใจเรียน.....				

การดำเนินการทดสอบ

1. โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

1.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการใช้เทคนิคแม่แบบจากตำราเอกสารและงานวิจัยต่างๆ

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อวางขอบข่ายกำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายในการวิจัย นำโปรแกรมที่สร้างไปให้ประธานกรรมการและกรรมการตรวจสอบในเนื้อเรื่องความสอดคล้องระหว่างคำนิยามศัพท์เฉพาะ เนื้อหา และวิธีการดำเนินการ ในการสร้างและคัดเลือกเรื่อง

1.3 เขียนบทสำหรับสร้างแม่แบบจากเรื่องที่ได้รับการแก้ไขจากประธานกรรมการ และกรรมการ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 2 ท่านเพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา ความครอบคลุมของเนื้อหา ความชัดเจนและความเหมาะสมของเนื้อเรื่อง และนำไปปรับปรุงแก้ไข ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบโปรแกรมเทคนิคแม่แบบ ประกอบด้วย

1.3.1 ผศ.ดร.สุรินทร์ สุทธิธาทิพย์

1.3.2 ศ.ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์

1.4 คัดเลือกบุคคลที่เป็นแม่แบบและฝึกซ้อมผู้แสดงแบบในแต่ละเรื่อง เพื่อให้สามารถสื่อข้อความ ความรู้สึกนึกคิด ได้ตรงจุดประสงค์ที่แก้ไขแล้วจากบทและถ่ายวิดีโอ

1.5 นำโปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบที่แก้ไขและปรับปรุงไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 ครั้ง เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่องในด้านต่างๆ

1.6 ผู้วิจัยนำโปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบที่ได้รับการปรับปรุงแล้วไปดำเนินการวิจัย โดยใช้เทคนิคแม่แบบตามโปรแกรมสัปดาห์ละ 3 ครั้ง ติดต่อกัน 4 สัปดาห์ รวม 10 ครั้ง แต่ละครั้งใช้เวลา 50 นาที

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

ครั้งที่	จุดมุ่งหมาย	กิจกรรม
1	1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนในกลุ่มและนักเรียนกับผู้วิจัย 2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจวิธีการ หน้าที่ จุดมุ่งหมายของการใช้เทคนิคแม่แบบ 3. เพื่อให้นักเรียนบอกความสำคัญของการพัฒนาทักษะการมุงอนาคต	สร้างความคุ้นเคย
2-9	1. เพื่อให้นักเรียนได้สังเกตพฤติกรรมของแม่แบบที่มีการพัฒนาทักษะมุงอนาคต 2. เพื่อให้นักเรียนได้สังเกตพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของแม่แบบ	นักเรียนดูพฤติกรรมแม่แบบที่แสดงพฤติกรรมที่มีการพัฒนาทักษะมุงอนาคต แล้วช่วยกันอภิปรายพฤติกรรมของแม่แบบที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ทั้งหมด...6...เรื่อง
10	1. เพื่อให้นักเรียนพูดขยายอภิปรายและสรุปเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่ได้จากการใช้เทคนิคแม่แบบ 2. เพื่อวัดทักษะการมุงอนาคต	1. ปัจฉินนิเทศ 2. ทำแบบสอบถามทักษะการมุงอนาคต

2. โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์

2.1 ศึกษารายละเอียดเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ การให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์

2.2 สร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์โดยศึกษาจากรูปแบบการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ของ Ellis ตามรูปแบบ ABCDE ซึ่งผู้วิจัยดัดแปลงมาจากโปรแกรมการบำบัดแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ของนิภา เลิศถือชัย (2533) เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาและกิจกรรมให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายในการวิจัยนำโปรแกรมที่สร้างไปให้ประธานกรรมการและกรรมการตรวจสอบในเรื่องความสอดคล้องระหว่างนิยามศัพท์เฉพาะ เนื้อหา และวิธีการดำเนินการ

2.3 นำโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ที่ผ่านการตรวจจากประธานกรรมการและกรรมการให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการให้คำปรึกษา จำนวน 2 ท่านเพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเนื้อหา ความครอบคลุมของเนื้อหา ความชัดเจนและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้และนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไข ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบโปรแกรม ประกอบด้วย

2.3.1 ผศ. ดร. สุรินทร์ สุทธิธาทิพย์

2.3.2 ศ. ดร. ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์

2.4 นำโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ที่ แก้ไขและปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 ครั้ง เพื่อหาข้อบกพร่องในด้านภาษาที่ใช้ วิธีดำเนินการและเวลาที่ใช้ ในการให้คำปรึกษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งก่อนนำไปใช้ในการทดลอง

2.5 ผู้วิจัยนำโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ที่ปรับปรุงไปใช้ในการทดลอง โดยให้คำปรึกษาตามโปรแกรมสัปดาห์ละ 3 ครั้ง ติดต่อกัน 4 สัปดาห์ รวม 10 ครั้ง แต่ละครั้งใช้เวลา 50 นาที

โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์

ครั้งที่	จุดมุ่งหมาย	กิจกรรม
1	1. เพื่อปรึกษาสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างผู้ให้คำปรึกษากับผู้รับคำปรึกษาและระหว่างผู้รับคำปรึกษาคู่ด้วยกัน 2. เพื่อให้สมาชิกได้ทราบความหมายของการให้คำปรึกษาทฤษฎีข้อปฏิบัติในการเข้ากลุ่ม 3. เพื่อให้สมาชิกทราบคุณค่าและประโยชน์ที่จะได้รับและให้รู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง	สร้างความคุ้นเคย
2	1. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจการเกิดปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ตามแนวคิดของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ 2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจวิธีการฝึกคิดอย่างมีเหตุผลด้วยตนเองตามรูปแบบ ABCDE ของ Ellis	1. อธิบายแนวคิดของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ 2. อธิบายวิธีการทำแบบฝึกคิดอย่างมีเหตุผลด้วยตนเอง
3	1. เพื่อให้นักเรียนฝึกวิเคราะห์ความคิดที่มีต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อจำแนกความคิดที่มีเหตุผลและ ไม่มีเหตุผลได้อย่างชัดเจน 2. เพื่อให้นักเรียนได้มีประสบการณ์และมองเห็นแนวทางในการแก้ปัญหาด้วยตนเอง	ฝึกทำแบบฝึกคิดอย่างมีเหตุผลด้วยตนเองจากสถานการณ์ 3 สถานการณ์ที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น
4-9	1. เพื่อให้นักเรียนฝึกคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลด้วยตนเองเป็นการบ้าน 2. เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาความขัดแย้งในครอบครัวในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง	ทำแบบฝึกคิดอย่างมีเหตุผลด้วยตนเองเป็นการบ้านและนำผลจากการทำแบบฝึกคิดอย่างมีเหตุผลด้วยตนเองมาอภิปรายร่วมกัน
10	1. เพื่อให้ผู้รับการบำบัดบอกถึงประโยชน์และความประทับใจที่ได้รับจากการให้คำปรึกษาครั้งนี้ 2. เพื่อวัดลักษณะการมุ่งอนาคต	1. ปัจฉิมนิเทศ 2. ทำแบบสอบถามลักษณะการมุ่งอนาคต

แบบแผนการทดลอง

แบบแผนการทดลอง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง(randomized control group pretest posttest follow up design) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2528 : 67) ดังนี้

กลุ่ม	ทดสอบก่อนทดลอง	ตัวแปรอิสระ	ทดสอบหลังทดลอง	ทดสอบติดตามผล
R(E ₁)	T ₁ E ₁	X ₁	T ₂ E ₁	T ₃ E ₁
R(E ₂)	T ₁ E ₂	X ₂	T ₂ E ₂	T ₃ E ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

- R(E₁) แทน กลุ่มทดลองที่ 1
- R(E₂) แทน กลุ่มทดลองที่ 2
- T₁ แทน การทดสอบก่อนทำการทดลอง
- T₂ แทน การทดสอบหลังทำการทดลอง
- T₃ แทน การติดตามผลหลังการทดลอง
- X₁ แทน การใช้เทคนิคแม่แบบ
- X₂ แทน การให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์

วิธีดำเนินการทดลอง มีขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้

ขั้นเตรียมการ นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเทคนิคพัฒนการสัตหีบ จังหวัดชลบุรี เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล

ขั้นดำเนินงาน แบ่งเป็นสี่ระยะ

1. ระยะก่อนการทดลอง ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1.1 ผู้วิจัยคัดเลือก ประชากรโดยขอข้อมูลจากแฟ้มข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนปวช.1 ปีการศึกษา 2544 จากฝ่ายแนะแนวว่า มีนักเรียนที่มาจากครอบครัวแตกแยกจำนวน 89 คนเป็นนักเรียนที่มีคุณสมบัติตรงตามกลุ่มประชากร

1.2 เมื่อได้นักเรียนที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดนัดมาพบผู้วิจัยเพื่อให้ตอบแบบทดสอบวัดลักษณะการมุ่งอนาคตเพื่อคัดเลือกนักเรียนที่มีคะแนนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 มาเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 21 คนและสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมการทดลองโดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายเพื่อแบ่งกลุ่มตามกลุ่ม กลุ่มละ 7 คน เป็นกลุ่มทดลองสองกลุ่ม และกลุ่มควบคุมหนึ่งกลุ่ม

2. ระยะทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอนดังนี้

2.1 กลุ่มทดลองที่ 1 คือกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อการพัฒนาทักษะการมุงอนาคต เริ่มตั้งแต่ 20 สิงหาคม 2544 ถึง 10 กันยายน 2544 เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ทุกวันจันทร์ พุธ และศุกร์ ครั้งละ 50 นาที จำนวน 10 ครั้งในเวลา 11.30-12.20 น.

2.2 กลุ่มทดลองที่ 2 คือกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ เริ่มตั้งแต่ 20 สิงหาคม 2544 ถึง 10 กันยายน 2544 เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ทุกวันจันทร์ พุธ และศุกร์ ครั้งละ 50 นาที จำนวน 10 ครั้งในเวลา 15.30-16.20 น.

2.3 กลุ่มควบคุม ไม่ได้รับโปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบและการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์

3. ระยะหลังการทดลอง หลังเสร็จสิ้นการทดลอง ให้กลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่ม ทำแบบสอบถามวัดทักษะการมุงอนาคตอีกครั้ง เพื่อเป็นคะแนน posttest จากนั้นนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบด้วยวิธีทางสถิติ

4. ระยะติดตามผล หลังการทดสอบหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ให้นักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม ทำแบบสอบถามวัดทักษะการมุงอนาคต เพื่อใช้เป็นคะแนน follow up ติดตามผล โดยเริ่มตั้งแต่ 10 กันยายน 2544 ถึง 10 ตุลาคม 2544 รวมเวลา 1 เดือน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการวิจัยสำเร็จรูปมาตรฐานทางสถิติ (SPSS/PC+) ซึ่งมีวิธีการดังต่อไปนี้

1. หาค่ามัธยฐานเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะการมุงอนาคตของนักเรียนที่มาจากครอบครัวแตกแยก

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการมุงอนาคตของนักเรียน ที่มาจากครอบครัวแตกแยก กลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม โดยนำเสนอในรูปตารางและรูปภาพในระยต่าง ๆ ของการทดลอง

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการมุงอนาคตในระยต่าง ๆ ของการทดลองในกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางแบบวัดซ้ำ (two-way ANOVA : repeated measures) และทดสอบผลย่อยตามวิธีของ โฮเวล (Howell, 1992) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีทดสอบแบบรายคู่ของ นิวแมนคูลส์ (Newman-keuls method)

ตามวิธีของ โฮเวล (Howell, 1992) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีทดสอบแบบรายคู่ของ นิวแมนคูลส์ (Newman-keuls method)

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน
2. สถิติสำหรับทดสอบสมมุติฐาน

2.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนลักษณะการมุ่งอนาคตของนักเรียน ที่มาจากครอบครัวแตกแยก คือ กลุ่มที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ กับกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ของนักเรียนที่มาจากครอบครัวแตกแยก โรงเรียนเทคนิคพัฒนิกการสัทธิบะหว่างระยะเวลาของการทดลองและปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลองที่มีต่อคะแนนการพัฒนาลักษณะการมุ่งอนาคตของนักเรียนที่มาจากครอบครัวแตกแยก โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางแบบวัดซ้ำ (two-way Anova : repeated measures)

2.2 ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้สถิติของนิวแมนคูลส์ (Newman- Keuls method)